Dosarul nr.1-269/2023; 1-23093191-51-1-29062023

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

26 ianuarie 2024
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Mariana PIDGHIRNÎI
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Lucian PRIMAC
Apărătorului inculpatului, avocatul Doina GUȚANU
În prezența:
Inculpatului Andrei CIURCAȘ

a judecat în şedinţă închisă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Andrei CIURCAŞ, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în **********, studii medii, nesupus militar, concubinaj, un copil minor la întreținere, anterior condamnat : - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24.03.2021, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, fiind aplicată pedeapsa sub forrnă de închisoare pe un termen de un an, în conformitate cu art.90 Cod penal fiind suspendată condiționat pedeapsa cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de doi ani; - prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30.03.2022, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal M, fiind aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani, cu liberarea de la executarea pedepsei penale în legătură cu aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 16.06.2022, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Ciurcaș Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal, pe motiv că părțile s-au împăcat, fără antecedente penale, moldovan, cetățean al Republicii Moldova, de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal.

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Cauza penală a fost judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada până la data de 26.01.2024, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura *****, Lucian Primac, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Andrei CIURCAŞ,** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal, și să fie aplicată o pedepsă după sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînschis;

Apărătorul inculpatului, avocatul Doina Guțanu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Andrei CIURCAȘ** în perioada 27.03.2023 - 01.04.2023, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 02.03.2023, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimei violenței în familie, Blăniță Gabriela Constantin, a.n. *****, dom. **********, potrivit căreia Ciurcaș Andrei avea obligația de a părăsi temporar locuința din ********** , de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce i-ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu aceștia, inclusiv telefonic, prin corespondență, sau în orice alt mod cu victima, fiindu-i interzis de a vizita locul de trai al concubinei sale, intenționat s-a deplasat la domiciliul lui Blăniță Aurelia din ********** unde s-a aflat împeună cu concubina, Blăniță Gabriela, până la data de 01.04.2023 când a fost depistat de colaboratorii de poliție.
2. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Andrei CIURCAŞ**, fiind asistat de apărătorul, Doina Guțanu, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi fapta descrisă în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptei incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
4. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
6. Inculpatul, **Andrei CIURCAŞ**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
7. Aşa, inculpatul a relatat instanţei că se căiește de cele comise și recunoaște vina integral. Cu partea vătămată s-a împăcat și solicită aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
8. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
9. Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
10. Fapta reţinută în sarcina inculpatului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Blăniță Gabriela,** care a declarat că din data de 02.03.2023 concubinul Ciurcaș Andrei are emisă ordonanță de protecție în favoarea ei. Astfel, acestuia i s-a interzis să se apropie de locul unde se află ea și copilul lor minor pentru o perioadă de două luni de zile. Din data de 08.03.2023 a plecat la domiciliul mamei sale. Pe la sfârșitul lunii martie tatăl ei l-a telefonat pe concubinul Cirurcaș Andrei și l-a rugat să vina să-l ajute cu treburi prin gospodărie. A doua zi ei trebuiau să meargă după lemne, însă așa și nu a mai reușit căci a doua zi au venit organele de poliție și i-au comunicat să plece căci nu avea voie să se afle în același domiciliu cu Blăniță Gabriela. La acel moment ei nu aveau fixate brățări, ele au fost puse după cele întâmplate. Concubinul ei cu toate că a fost la domiciliu unde se afla și ea, nu a dormit în aceeași odaie cu aceasta, ei au dormit separat. Acesta nu a numit-o urât și nici nu a agresat-o fizic. Nu are pretenții față de el, a venit doar să ajute. La data de 08.04.2023 a decedat bunica sa. La fața locului au venit organele de poliție pentru documentare. Mama sa i-a întrebat ce ține de Ciurcaș Andrei dacă i-ar permite să vină să le ajute cu pregătirile de înmormântare, și aceștia au comunicat că cred că ar fi posibil. Când Ciurcaș Andrei a venit să le ajute, s-a activat brățara și a fost telefonată de la Chișinău. Ea le-a explicat situația că aveu nevoie de ajutorul lui cu înmormântarea, iar de acolo le-au spus să ia legătura cu ofițerul de sector și să scrie o cerere în acest sens. Apoi Blăniță Gabriela a fost telefonată de polițistul de sector care i-a comunicat că concubinul ei nu are voie să se afle în preajmă după care el imediat a plecat. Comunică că nu a avut intenția de a încălca legea, doar a dorit să o ajute cu pregătirile de înmormântare și atât iar dacă nu li s-a permis, el a plecat (f.d.29);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Blăniță Aurelia,** care a declarat că la data de 08.03.2023, la ea la domiciliu a venit fiica împreună cu copilul ei minor. Ea s-a aflat o perioadă mai mare timp acolo. Pe la sfârșitul lunii martie concubinul acesteia l-a telefonat pe concubinul fiicei sale pe nume Ciurcaș Andrei pentru a veni și a-l ajuta la treburi, a doua zi trebuiau să meargă să aducă lemne. Nu cunoștea că Ciurcaș Andrei avea emisă ordonanță de protecție în favoarea fiicei sale, nu a cunoscut că ei ar fi avut careva conflict, credea că ei sunt bine. Acesta a venit la domiciliul lor, iar a doua zi deja venise poliția și i-a comunicat să plece căci nu ar fi avut voie să se apropie de locul aflării fiicei acesteia, atunci și a aflat că el avea emisă ordonanță de protecție și tot atunci el a plecat. Deja ce ține de înmormântarea mamei sale, ele au solicitat permisiunea de la organele de poliție de a veni Ciurcaș Andrei să le ajute însă le-a fost refuzat (f.d.30);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Popescu Gheorghe**, care a declarat că prin luna martie 2023, data concretă nu și-o amintește, la el la domiciliu se aflau fosta lui concubină Blăniță Aurelia împreună cu fiica ei Gabriela. Acestea au venit pentru a-l ajuta la treburi prin gospodărie pentru o perioadă de timp. Cu ele a mai venit și Ciurcaș Andrei care este concubinul Gabrielei. Acesta s-a aflat acolo în jur de o săptămână de zile, l-a ajutat la treburi. După aceasta au venit colaboratorii de poliție, iar Andrei a plecat. Nu a cunoscut despre faptul că Ciurcaș Andrei ar fi avut careva probleme cu legea (f.d.31);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Zestrea Constantin**, care a comunicat că activează în calitate de ofițer superior de sector, sectorul nr.2 Selișteа IP *****. La data de 01.04.2023 a fost telefonat de către OSS al SP 5 Grozești a IP *****, Petru Musteață, care i-a comunicat că la data de 02.03.2023 în privința lui Ciurcaș Andrei de către Judecătoria Ungheni, a fost emisă ordonanța de protecție, în favoarea victimei

violenței în familie, concubinei sale, Blăniță Gabriela, pe un termen de două luni de zile. Astfel d-lui l-ar fi verificat la locul de domiciliere de la acel moment și deține informația că numitul este plecat în **********, împreună cu concubina sa, aflându-se ambii la domiciliul lui Popescu Gheorghe. Acesta fiind sectorul deservit de către Zestrea Constantin, s-a deplasat la domiciliul lui Popescu Gheorghe pentru a verifica informația. Astfel la domiciliul numitului a fost depistat Ciurcaș Andrei împreună cu concubina Blăniță Gabrielea și copilul lor minor. Informația a fost transmisă către Unitatea de Gardă a IP *****. La fața locului Zestrea Constantin a chestionat numiții împreună cu OSS Zestrea Marin care la moment se afla în serviciu. Lui Ciurcaș Andrei i-a fost comunicat că trebuie să părăsească imediat domiciliul lui Popescu Gheorghe și a fost prevenit repetat despre faptul că este obligat să nu aibă vreun contact cu concubina și copilul lor minor în timpul pentru care a fost aplicată ordonanța de protecție (f.d.32);

- **datele de fapt constatate prin examinarea ordonanței de protecție din 02.03.2023 emisă de Judecătoria Ungheni,** în favoarea victimei violenței în familie, Blăniță Gabriela, și a copilului minor (f.d.20).

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

11. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
12. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Andrei CIURCAŞ**, a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
13. Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.
14. Instanţa reiterează că jurisprudența CEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.
15. Relativ la cele reținute, instanța notează că declarațiile inculpatului, precum și celelalte probe cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Andrei CIURCAȘ**, nu a executat intenționat măsurile din ordonanțele de protecție a victimei violenței în familie stabilite de instanța de judecată.
16. Inculpatul, **Andrei CIURCAȘ,** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii imputate.
17. Cu referire la poziția inculpatului, **Andrei CIURCAȘ**, instanța de judecată reține că ultimul a recunoscut vina integral.
18. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Andrei CIURCAȘ** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile

lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.320[1] Cod penal care se referă la *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

19. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
20. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
21. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.
22. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar*

o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

23. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
24. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
25. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
26. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
27. Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, *în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător* (…)".

28. Conform prevederilor alin.(1) art.80[1] Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
29. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.320[1] Cod penal prevede ca sancțiune *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani* și se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.
30. Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepselor prevăzute de art.320[1] Cod penal, pentru inculpat vor constitui: *neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 150 de ore sau cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani*.
31. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către acesta este mai puţin gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
32. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la faptele comise, gradul de pericol al acestora, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
33. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Andrei CIURCAŞ** conform art.76 Cod penal, nu au fost stabilite.
34. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
35. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatului.
36. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Andrei CIURCAŞ** anterior a fost condamnat. Astfel: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24.03.2021, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, fiind aplicată pedeapsa sub forrnă de închisoare pe un termen de un an, în conformitate cu art.90 Cod penal fiind suspendată condiționat pedeapsa cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de doi ani; - prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30.03.2022, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal M, fiind aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani, cu liberarea de la executarea pedepsei penale în legătură cu aplicarea Legii nr.243 din 24.12.2021 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 16.06.2022, a

fost încetat procesul penal de învinuire a lui Ciurcaș Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal, pe motiv că părțile s-au împăcat.

37. Astfel, instanța concluzionează că **Andrei CIURCAŞ,** fiind tras la răspundere penală, nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
38. De asemenea, se reține că **Andrei CIURCAŞ** se caracterizează din punct de vedere pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.
39. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie şi eforturile depuse de autoritățile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
40. Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Andrei CIURCAŞ,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
41. Astfel, în speță, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care a comis anterior infracțiuni, instanța de judecată consideră că pentru realizarea actului de justiție este necesară stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare.
42. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or potrivit art.72 alin.(3) Cod penal *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.*
43. Instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece pedeapsele care i-au fost aplicate anterior inculpatului nu și-au produs efectul, iar ultimul nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
44. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute într-o societate democratică, corespunzător instanța consideră că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției.
45. Astfel, reieşind din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, și anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, instanţa de judecată va stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare, deoarece pedeapsa fixată anterior nu şi-a atins scopul, fiind imposibilă corectarea şi reeducarea lui fără izolarea de societate.

46. În aceeași ordine de idei săvârșirea unei noi infracțiuni de către inculpat denotă faptul că acesta nu a utilizat cu bună credință șansa acordată de instanța de judecată și anume șansa de a fi la libertate, iar inculpatul nu a îndreptățit încrederea ce i s-a acordat. Prin urmare, ţinând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului nu este posibilă fără privarea de libertate şi va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunii. Cu atît mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.
47. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) şi (6) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c/1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susţinere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanţă; f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii; h) să fie supus monitorizării electronice*.
48. Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului, **Andrei CIURCAȘ,** ţinând cont de faptul că nu are antecedente penale, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, instanţa de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia nu este raţională, și că acesta merită o șansă de a demonstra că corectarea lui este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, motiv pentru care, potrivit prevederilor art.art.89 alin.(2) lit.a) şi 90 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, **Andrei CIURCAȘ**, cu acordarea posibilităţii ca în perioada de probaţiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.
49. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând

în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

50. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral şi neacordarea acestuia a unei şanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale şi morale ale acestuia, instanţa de judecată apreciază că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, **Andrei CIURCAȘ**, pe un termen de probă, cu acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecinţele negative ale izolării de societate a inculpatului.
51. Raționamentul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
52. În acest sens, reieşind din considerentele că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse ar fi prea severă şi lipsită de indulgenţă în raport cu circumstanţele cauzei, găsind astfel de cuviinţă că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celui din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
53. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va constitui un mijloc

eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârșirii altor infracţiuni.

54. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

<u>Măsura preventivă</u>

55. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
56. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, instanţa va aplica inculpatului până la intrarea sentinței în vigoare măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea.
57. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1] Cod penal, art.340, 364[1], 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă:

Andrei CIURCAŞ se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal şi în baza Legii date i se numește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînschis**.**

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Andrei CIURCAŞ** prin prezenta sentinţă se suspendă condiţionat pe un termen de probă de 2 (doi) ani şi nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, totodată, obligându-l pe **Andrei CIURCAŞ** să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

Până la intrarea sentinței în vigoare se aplică în privinţa lui **Andrei CIURCAŞ** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**